

De magie van Davy

Colofon

ISBN: 978 94 6365 846 1

1e druk 2026

© 2026, Theo Doevendans

Uitgeverij Elikser

Ossekop 4

8911 LE Leeuwarden

www.elikser.nl

Drukwerk: CSL digitaal B.V.

Vormgeving binnenwerk en omslag: Evelien Veenstra

De opbrengst van dit boek is bestemd voor de
Stichting Het Vergeten Kind

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op wat voor wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur en de uitgeverij.

This book may not be reproduced by print, photoprint, microfilm or any other means, without written permission from the author and the publisher.

De magie van Davy

Theo Doevendans

Inhoud

Een voor allen, allen voor een	7
DSOV	17
De Toerist	23
Davy wordt beroemd	28
Gesprek aan tafel	33
Sportcomplex De Toekomst	37
Ajax is een professionele club	43
In de auto	49
Weer in Vijfhuizen	50
Op school	51
Het gesprek	56
Weer naar Ajax	59
Onderweg naar huis	69
De dagen erna	71
De brief	74
Op het werk	80
De beslissing	82
De wedstrijd	84
De volgende dag	95

Een voor allen, allen voor een

‘Dag mam, ik ga Bas ophalen,’ zegt Davy tegen Miriam.

‘Wat gaan jullie doen dan?’

‘Dat weet ik nog niet, ik denk de andere jongens ophalen.’

‘Geen rottigheid uithalen, hè!’ roept zijn moeder hem nog na.

‘Nee mam.’

‘En voorzichtig met je sneakers, die zijn net nieuw.’

‘Ja mam,’ roept Davy en rent de deur uit en de weg over, want Bas woont bij hem aan de overkant van de straat.

Hij drukt op de deurbel van de schuur. Deze schuur bevindt zich aan de voorkant van het huis en zit nooit op slot. Dan loopt Davy naar binnen.

Bas zit aan de huiskamertafel met zijn moeder en zijn broertje.

‘Hai Bas, dag Suzanne, dag Lars,’ roept Davy, ‘alles goed?’

‘Hoi Davy, ja, met ons gaat alles goed, ga zitten,’ zegt Suzanne.

‘Nou, ik kwam eigenlijk vragen Bas, of je mee gaat, dan gaan we de andere jongens ophalen.’

‘Wie zijn dat dan?’ vraagt Suzanne, zonder het antwoord van Bas af te wachten.

‘Sep, Per en Boaz,’ antwoordt Davy.

‘En wat gaan we doen dan?’ vraagt Bas.

‘Ja, dat weet ik nog niet,’ antwoordt Davy. ‘We kunnen naar het MH17 park gaan. Dan zien we daar wel wat we gaan doen. Misschien is visen een leuk idee. Als de anderen dat ook willen.’

‘Oké ik ga mee, even mijn schoenen aantrekken.’ Bas springt op van zijn stoel.

‘Mag ik misschien ook mee?’ vraagt Lars en kijkt vragend naar Suzanne, Bas en Davy.

‘Nee, vandaag niet, ga jij je eigen vrienden maar ophalen,’ zegt Bas en pakt zijn schoenen. Lars kijkt teleurgesteld naar zijn moeder. Maar die helpt hem dit keer niet.

‘Nee Lars, Bas gaat vandaag met zijn eigen vrienden. Ga jij maar naar Jesse. Ik denk dat die ook wel thuis is.’

Lars houdt zijn mond en begrijpt wel dat hij niet verder hoeft te zeuren.

‘Hoe laat moet ik weer thuis zijn?’ vraagt Bas.

‘Om 6 uur, want dan gaan we eten.’

‘Oké Davy, *let's go*. Zullen we eerst Per ophalen en daarna Sep en Boaz?’

Davy knikt.

Niet veel later hebben Davy en Bas de anderen opgehaald en komen ze met z'n vijven aan in het MH17 park.

Dit park heet zo omdat hier een gedenkmoment staat ter herinnering aan de slachtoffers van de ramp met de MH17. Dit was een passagiersvliegtuig dat boven Oekraïne neer-

geschoten werd. Niemand van de mensen aan boord overleefde deze aanslag.

Bij het gedenkmonument in het MH17 park is voor elk slachtoffer een boompje geplant. Bij elke boom staat een bordje waarop de naam van die persoon vermeld wordt.

Het is een groot park waar behalve het gedenkmonument ook een recreatiegedeelte is met laantjes, veldjes en bruggetjes. Er is zelfs een klein strandje met een meertje, waar je kunt liggen en zitten en zwemmen. Bovendien is het verderop ook toegestaan om te vissen.

Bas, Lars, Sep, Davy en Boaz zitten op een bankje vlakbij het strandje.

‘Wat zullen we gaan doen?’ vraagt Sep.

‘Zullen we gaan vissen?’ oppert Davy.

‘Nee gatsie, ik vang toch nooit wat,’ antwoordt Boaz.

‘Ik weet wat, laten we kikkers gaan vangen. Als je ze dan loslaat, maken ze van die hoge sprongen,’ zegt Per.

‘Nee bah, ik vind kikkers vies, ik durf ze niet op te pakken,’ roept Bas.

‘Ik weet iets dat heel gaaf is,’ zegt Sep. Hij springt op en gaat enthousiast voor de anderen staan.

‘Wat is dat dan, Sep?’ roept Davy.

Vol aandacht kijken ze allemaal naar Sep.

Die begint te lachen en zegt: ‘Maar ik weet natuurlijk niet of jullie dat wel durven.’

‘Wat dan?’ roepen ze allemaal tegelijk.

‘SLOOTJE SPRINGEN, daar op het land van boer Olsthoorn,’ en hij wijst naar een hek waarachter het land van boer Olsthoorn zich bevindt. In dat land staan ook vaak de koeien van deze boer te grazen.

‘Ja leuk,’ roepen ze bijna allemaal, behalve ... Davy. Die zwijgt.

Omdat Davy niets zegt, vraagt Sep: ‘Wil jij niet meedoen, met slootje springen, Davy?’

Ze kijken allemaal naar Davy.

Dan zegt Davy: ‘Ik wil wel meedoen, maar ik ben bang dat mijn sneakers vies worden als ik in de sloot val of in de modder trap. Mijn moeder heeft me zojuist nog gewaarschuwd dat ik goed op mijn sneakers moet letten. Ik heb ze nog maar net, ze zijn gloednieuw.’

‘Laten we anders gewoon even naar dat hek lopen om te kijken,’ zegt Sep.

Als ze bij het hek staan, kunnen ze alle slootjes op het land van boer Olsthoorn goed zien.

Er zijn genoeg slootjes om overheen te springen, smalle slootjes maar ook bredere.

‘Zie je wel,’ zegt Davy, ‘zien jullie die bredere slootjes daar? Ik weet echt niet of ik daar wel overheen kom.’

Opeens zegt Boaz: ‘Weet je wat? Ik heb een goed idee. Wij zijn toch vrienden? Dus moeten we elkaar helpen. Zien jullie daar die paaltjes waar het elektriciteitsdraad aan vastzit? Als we dat draad losmaken van die paaltjes, kunnen we van die paaltjes een bruggetje maken. Dan kan Davy met behulp van ons bruggetje toch

telkens naar de overkant, ook als de slootjes voor hem te breed zijn.'

Even zijn ze alle vijf stil, dan zegt Per: 'Maar heb je het gezien? Het is elektriciteitsdraad, krijgen we dan geen schok?'

'Nee joh, als je het met een stok doet, dan niet.'

'Wat een goed idee,' roept Bas uit.

'En jij Davy, durf je het dan wel aan, met ons bruggetje, als wij je helpen? Je moet natuurlijk verder zelf op het weiland goed uitkijken waar je loopt, zodat je niet in de modder trapt,' zegt Sep. 'Met je nieuwe sneakers.'

Davy kijkt van de een naar de ander en knikt dan.

Maar hij is er nog niet helemaal gerust op.

'Ik weet wat,' zegt Sep, 'kom even allemaal in een kringetje staan en kijk dan eens wat ik doe.' Hij strekt zijn arm en houdt zijn hand zodanig dat de bovenkant van zijn hand te zien is.

'Als jullie nu allemaal je hand op mijn hand leggen, leggen we een eed af. We beloven elkaar nu met deze eed dat we een vriendengroep zijn die altijd voor elkaar klaarstaat.'

Ze doen wat Sep zegt. Daar staan ze dan in een kringetje met elk een arm vooruitgestrekt, en de handen op elkaar.

'En nu zeggen jullie mij allemaal na: *Een voor allen en allen voor een*,' zegt Sep plechtig.

Davy wordt helemaal warm van binnen en denkt opeens helemaal niet meer aan zijn sneakers.

Hij vindt het geweldig dat zijn vrienden op deze manier plechtig beloven dat ze elkaar altijd zul-

len steunen en dat ze hem zullen helpen om over die slootjes te komen. Hoe gaaf is dat?

Ze klimmen over het hek en komen dan op het land van de boer.

Davy kijkt goed waar hij loopt.

Het eerste slootje is heel makkelijk, daar spring je zo overheen.

Het volgende slootje is breder.

‘Oké jongens, pak een paar paaltjes, een stuk of zes is genoeg,’ commandeert Sep.

Davy helpt ook mee om een houten paaltje uit de grond te trekken. Als hij de draad eraf probeert te peuteren met een stokje, voelt hij toch een paar kleine schokjes door zijn lijf gaan als hij per ongeluk toch de elektriciteitsdraad aanraakt.

‘Eén moet aan de overkant gaan staan om de paaltjes aan te pakken,’ roept Sep weer.

‘O wacht maar, dat doe ik wel,’ antwoordt Bas. Hij neemt een aanloop en springt moeiteloos over de sloot.

Bas is dan ook heel lenig. Hij wil later skileraar worden.

Ze leggen de paaltjes netjes naast elkaar over de sloot.

De uiteinden van de paaltjes drukken ze op de wal een beetje aan in het gras, zodat ze stevig tegen elkaar blijven liggen.

Een voor een lopen ze dan over hun zelfgemaakte bruggetje van palen.

Als laatste gaat Davy er overheen.

Maar als hij nog maar halverwege is, horen ze opeens het geluid van een motor.

Bas kijkt naar rechts en ziet dat er iemand op een quad, dat is een motorfiets op 4 dikke kleine wielen, met hoge snelheid over het weiland op ze af komt rijden.

Het is iemand in een rubberpak met een pet op. 'O jee, daar komt boer Olsthoorn aan! Jongens, wegwezen!' roept Bas.

Lenig springen ze allemaal weer terug de sloot over en rennen weg.

Bas roept nog: 'Kom op nou Davy, wegwezen!'

Maar Davy die bijna aan de overkant was, schrikt van het motorgeluid en stapt van de ze-nuwen naast de paaltjes in de sloot.

Hij draait zich om, en probeert zo snel hij kan weer uit de sloot te klimmen, maar de boer is sneller dan hij dacht. Davy roept nog angstig: 'Hé, jongens! Kom terug! Wacht op mij!' Maar het is al te laat.

De quad is gestopt, de boer springt eraf. Hij buigt zich naar voren boven het water en grijpt Davy vast bij zijn arm.

Boer Olsthoorn ziet eruit als een kikvorsman in zijn rubberpak. Het rubberpak loopt helemaal door tot over zijn hoofd. Je ziet alleen zijn gezicht. De boer heeft een snor en kijkt behoorlijk boos.

'Zo mannetje, ben je nou helemaal gek geworden om zo mijn paaltjes uit het land te trekken? Vertel op: wie ben jij?'

Ondertussen zijn de andere jongens bij het

hek aangekomen. Ze kijken hijgend om en zien dan tot hun schrik dat de boer Davy te pakken heeft.

Dan zegt Sep: 'Jongens, jullie weten wat we daarnet met elkaar afgesproken hebben, toch: *Een voor allen, allen voor een!* Kom op, we gaan naar Davy, we laten hem nu niet in de steek!'

Ze draaien zich om en lopen dapper terug naar Davy en de boze boer. Terwijl ze dat doen horen ze de stem van de boer als hij zijn vraag aan Davy herhaalt: 'Wie ben jij?'

'Davy Schepers meneer,' antwoordt Davy bedremmeld.

'Schepers? O, ben jij dan soms een zoon van Richard?'

Davy knikt.

Dan ziet de boer dat Sep, Boaz, Bas en Lars terug zijn komen lopen. Hij richt zich tot de andere jongens: 'Jullie snappen wel dat ik dit echt niet pik. Ik wil dat jullie deze paaltjes weer netjes terugplaatsen. En dan maak ik zelf het elektriciteitsdraad wel weer vast, dus dan boffen jullie nog.' De boer kijkt ernstig naar Davy. 'Maar ik bel daarna wel jouw vader op om te bespreken hoe we dit gaan afhandelen. En laat het heel duidelijk zijn: ik wil jullie nooit meer op mijn land zien. En nu hup, aan de slag.' De boer wijst naar zijn quad. 'Ik blijf hier wachten tot jullie alle paaltjes weer netjes op de juiste plaats hebben teruggezet.'

De jongens zwijgen, terwijl de boer weer op zijn quad klimt en daar demonstratief met zijn armen over elkaar gaat zitten wachten. Hij kijkt zeer ernstig.

Zenuwachtig pakken de jongens de paaltjes uit de sloot en plaatsen ze terug op de juiste plek. Davy kijkt naar zijn sneakers. Hij heeft dubbele pech: zijn vader wordt straks door de boer gebeld. Die zal echt niet blij zijn, als die hoort wat ze nu weer hebben uitgespookt. En zijn moeder zal natuurlijk ook wel uit haar dak gaan. Veel tijd om daarover na te denken heeft Davy niet, want hij moet meehelpen om de paaltjes terug te plaatsen.

Als ze klaar zijn, loopt Bas naar de boer en vraagt of het zo goed is.

De boer knikt en zegt dan kortaf: 'En nu wegwezen, ik wil jullie hier nooit meer zien.'

Als geslagen honden druipen ze af en klimmen weer terug over het hek.

Per en Boaz slaan hun armen dan om Davy heen en Bas zegt: 'Davy, ik ga wel met je mee naar huis. Dan zal ik wel aan je ouders vertellen hoe het allemaal gegaan is.'

'Ik ook. Ik loop ook met je mee,' zegt nu ook Sep.

'Dank jullie wel, jongens,' antwoordt Davy.

Als Davy thuiskomt, staan zijn vader en moeder hem al op te wachten.

Bas en Sep lopen mee naar binnen.

Miriam schudt haar hoofd als ze naar de modderige en drijfmatte sneakers van Davy kijkt. Zijn vader Richard vertelt de jongens vervolgens dat hij zojuist door boer Olsthoorn gebeld is.

Davy kijkt schuldbewust naar zijn schoenen. Dan vertellen Bas en Sep hoe het allemaal gegaan is.

Als ze alles verteld hebben, zegt Richard: 'Eigenlijk moet ik heel boos zijn, maar ... ik snap ook wel dat slootje springen leuk en spannend is. Ik heb dat vroeger zelf ook gedaan.'

'Ja,' zegt Miriam, 'maar je snapt uiteraard wel dat je van je eigen geld nieuwe sneakers zult moeten kopen.'

Davy zit hard te knikken. Fijn dat Bas en Sep erbij zijn.

'En dan nog iets,' zegt Richard. 'Wij vinden,' en hij wijst ook naar Miriam, 'dat jullie een kratje bier naar de boer moeten gaan brengen en dan ook je excuses tegen hem moeten gaan maken.' En daar zijn alle drie de jongens het mee eens.